

זבחים טה

ויקרא פרק א

- (יד) ואם מן העוף עלה קרבנו לה' והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו :
(טו) והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח :
(טז) והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן :
(יז) ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח לה' :

ויקרא פרק ה

- (ז) ואם לא תגיע ידו די שה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה לה' אחד לחטאת ואחד לעלה :
(ח) והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את ראשו ממול ערפו ולא יבדיל :
(ט) והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא

עולת העוף	חטאת העוף
מליקה – (מבדיל – לא מוזכר בפסוק)	מליקה – לא יבדיל
מיצוי הדם מהראש	הזיית הדם
הקטרת הראש	מיצוי השיריים
הסרת המוראה	מותר באכילה לכהנים
שיסוי הגוף בכנפיו – לא יבדיל	
הקטרת כל הגוף עד המזבח	

במדבר פרק יח

- (א) ויאמר ה' אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם :
(ב) וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת :
(ג) ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו גם הם גם אתם :